

Живи, Україно, прекрасна і сильна!

ВІД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 9-й.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

№ 25 (268)

СЕРЕДА

14

ЖОВТНЯ
1964 року

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ,
МІСЦЕВКОМУ ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

З ПРИЗЕМЛЕННЯМ ВАС, ДРУЗІ!

12 ЖОВТНЯ 1964 РОКУ О 10 ГОДИНІ 30 ХВИЛИН ЗА МСКОВСЬКИМ ЧАСОМ У РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ НА ОРБИТУ СУПУТНИКА ЗЕМЛІ НОВОЮ ПОТУЖНОЮ РАКЕТОЮ-НОСІЄМ ВПЕРШЕ В СВІТІ ВИВЕДЕНИЙ ТРИМІСНИЙ КОРАБЕЛЬ «ВОСХОД». НА БОРТУ КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ ПЕРЕБУВАЄ ЕКІПАЖ, ЯКИЙ СКЛАДАЄТЬСЯ З ГРОМАДЯН РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ: КОМАНДИРА КОРАБЛЯ ЛЬОТЧИКА-КОСМОНАВТА ІНЖЕНЕР-ПОЛКОВНИКА КОМАРОВА ВОЛОДИМИРА МИХАЙЛОВИЧА, ЧЛЕНІВ ЕКІПАЖУ — НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИКА-КОСМОНАВТА КАНДИДАТА ТЕХНІЧНИХ НАУК ФЕОКТИСТОВА КОСТЯНТИНА ПЕТРОВИЧА І ЛІКАРЯ-КОСМОНАВТА ЄГОРОВА БОРИСА БОРИСОВИЧА.

Володимир ЛЕТА

Комуни нова магістраль

Хто в геній віку трепетно повірив,
Як сам у себе у святім труді,
Тому сьогодні не збагнути міри
Для вияву захопленя і радін.
Весь світ бурлить ув унісон країни,
В якої в жилах пружна кров доби,
Немає стриму відкриттям людини,
Яка, відкривши, мріє: «Що, якби...»
І нам старе вже навіть цей супутник,
Що трьох людей в шутро своє узяв,
Та ливий він, поскільки у майбутнє
Нових відкриття дорогу показав.
Так, ми вітаєм, раді. Хай співають
Брати космічні радості пісні.
На хвилях всіх їх вже не раз сприймають
Як гімн комуни вселюдській весні.

Вітаємо, радіємо!

Ще одна перемога на шляху освоєння космосу! І яка перемога! Признатися, ми чекали її, але наші сподівання виявилися перевершеними. Уявіть собі: трое людей в одному кораблі! Трое вчених, звичайних радянських людей, патріотів своєї батьківщини. Міцно, по-студентськи обнімаємо вас. Ми дуже раді вашому подвигу!

Студенти I курсу педагогічного факультету

Чудово!

Це — чудово! Найфантастичніші дерзания поколінь людей у минулому меркнуть перед подвигом радянської людини — будівника комунізму. Це стало можливим тільки завдяки перемозі нашого народу в Жовтні 1917 року, завдяки мудрій невтомній діяльності Комуністичної партії. Слава нашому народові-творцеві!

Доц. Ф. ПОЛІЩУК.

Новий етап

Радянська наука на новому етапі досліджень космосу. І небагато мине часу, коли людина полетить на найближчу з планет сонячної системи. Вірю, що це буде саме радянська людина! Людина, озброєна найсучаснішими знаннями, найпередовішою ідеологією, світлою вірою у комуністичне майбутнє.

Проф. М. ДАВИДОВ.

Виставка до 20-річчя з дня визволення України від фашистських загарбників, організована кабінетом марксизму-ленінізму.

У боях за Україну

ПЕРШІ ДНІ

У суботу я працював допізна. О 4 години ранку мене розбудили вибухи бомб. Спочатку здалося, що це військове навчання. Проте на вулиці було неспокійно — купками стояли люди, їх обличчя були засмучені. Вже на Київському вокзалі, куди я приїхав, направляючись у дитячий санаторій Ворзеля за дочкою, я побачив поранених. По дорозі траплялися воронки від авіабомб. Сумніву не було — війна розпочалася. Про це було сказано і в урядовому повідомленні.

Того ж дня я одержав повідомлення про негайне прибуття до військової частини і вже о 17 годині був призначений політкерівником у зенітний артилерійський дивізіон. А через два дні наші гармати стояли на вогневих позиціях, захищаючи дніпровські мости від фашистських стервятників. Бомбардування йшло хвиля за хвилею, але ворог не міг знищити

мости, бо зенітна артилерія не давала можливості знизитися його літакам, щоб вести прицільний вогонь. Тоді фашисти вирішили розправитися із зенітками і 10 серпня стали бомбити не мости, а місце розташування батарей. Проте нас там уже не було — гармати ще вночі перебазувалися в інше місце. А 14 серпня вночі мене було контужено.

Готуючись до славного двадцятиріччя визволення України від фашистських загарбників, кафедри суспільних наук провели ряд заходів, які спрямовані на виховання студентської молоді в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Викладачі кафедр в своїх лекціях, на семінарах і практичних заняттях широко популяризують матеріали, пов'язані з цією да-

ВИПАДОК НА СТАНЦІ

І ось після лікування — знову в дорозі. Поїзди, вагони, поранені, евакуйовані. Весь час згадувалася сім'я, про яку я нічого до цього часу не знав. На станції до нас причепили вагони з евакуйованими з Сумської області. Тут, у Валуйках, і відбулася цілком випадкова зустріч з сім'єю. Важко передати її словами... Два дні ми їхали

в одному ешелоні, але тільки тепер зустрілися. Проте вже в Пензі довелося розпрощатися. Сім'я продовжила путь у далекий тил, а я на пункт призначення, щоб звідти відправитися на фронт.

НА КАВКАЗІ

У Горькому я одержав призначення на Кавказ. Там служив у арtpолку, а потім у політвідділі дивізії, звідки був переведений до

46 армії. Після розгрому фашистів на берегах Волги наша армія разом з іншими з боями проходила Кавказ, Кубань, а потім, після повоннення, перейшла до складу Південно-Західного фронту і була направлена на Україну.

Доц. І. ТЕРТИЧНИЙ, майор запасу.

ДО ВИЗНАЧНОЇ ДАТИ

О. ЄВТУШЕНКО.

